

مناسبت برگزاری کنفرانس بین المللی "مقابله با

تئولیرالیسم" در کوبا

تئولیرالیسم جهان را دو قرن به عقب باز می گرداند!

از ششم تا هشتم ماه اوت سال جاری کنفرانس بین المللی کارگران، در مقابله با تئولیرالیسم و جهانی شدن در شهر "هارانا" پایتخت کوبا برگزار خواهد شد. اتحادیه های کارگری و سازمان های توده ای بیش از ۹۰ کشور جهان در این همایش شرکت خواهند کرد. در این کنفرانس نتایج سیاست های تعدیل اقتصادی در عرصه های زیر مورد بررسی قرار خواهد گرفت:

۱- اخراج و باز خرید وسیع کارگران و کارمندان

۲- کاهش نرخ واقعی دستمزدها

۳- کاهش و یا قطع دستاوردهای اجتماعی کارگران و زحمتکشان

۴- کاهش بودجه دولتی برای آموزش و درمان

این کنفرانس همچنین تشکیل جبهه ای واحد علیه اشتغال خردسالان و در دفاع از حقوق زنان، کارگران، کشاورزان و بازنشستگان را مورد بررسی قرار خواهد داد.

اجرای سیاست های تعدیل اقتصادی موسسات مالی امپریالیستی، تندرستی و بهداشت میلیون ها انسان را در آسیا، آفریقا، امریکای لاتین و در کشورهای سوسیالیستی سابق اروپا به خطر انداخته است. حذف و کاهش یارانه دولتی در بخش بهداشت و درمان و حاکم کردن قانون عرضه و تقاضا و سیستم بازار آزاد بر این بخش، تجاوز آشکاری است به یکی از ابتدایی ترین حقوق انسانها، یعنی حق دسترسی آزاد و برابر به خدمات بهداشتی و درمانی.

در آفریقا سالانه ۵ میلیون کودک بر اثر ابتلا به انواع بیماری ها و سوء تغذیه جان خود را از دست می دهند. بنابه گزارش سال ۱۹۹۷ یونسف "درباره وضع کودکان جهان" میزان مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال، در نیجریه بالغ بر ۳۰ درصد، در یازده کشور آفریقایی دیگر بالای ۲۰ درصد و در ۲۵ کشور دیگر قاره آفریقا بیشتر از ۱۰ درصد است.

در کشورهای آنی که به سوخت ارزان دسترسی ندارند، حذف یارانه دولتی باعث افزایش سرسام آور بهای نفت و دیگر مواد سوختی شده و در نتیجه زحمتکشان و حتی اقلیت متوسط را از ابتدایی ترین شیوه جلوگیری از ابتلا به یک سری از بیماریها، یعنی جوشاندن آب و پختن کامل غذای خود محروم کرده است. بعنوان مثال در فیلیپین در نتیجه فشار صندوق بین المللی پول و افزایش بهای مواد سوختی به میزان ۳۰ برابر، توده های فقیر و حتی اقلیت متوسط جامعه قادر به جوشاندن آب و به پختن کامل غذای خود نیستند. (ماهنامه فرهنگ توسعه، شماره ۴ ص ۴۴)

در ۱۵ سال اخیر بیش از ۲۰ بیماری مسری جدید در جهان کشف شده و تعدادی از بیماریها که تصور می شد ریشه کن شده و دیگر فقط در کتابها دیده خواهند شد، شیوع دوباره یافته اند. مالاریا، سل، تب زرد، وبا ... در حال شیوع اند. در مورد بیماری سل، اگر موارد ابتلا به آن به همین سرعت ادامه یابد، در عرض ده سال آینده، بیش از ۳۰ میلیون انسان در سراسر جهان قربانی آن خواهند شد. در حال حاضر یک سوم جمعیت جهان در جنوب و شرق آسیا و آفریقا به بیماری سل مبتلاست. تمرکز جمعیت، فقر، نبود امکانات بهداشتی و درمانی دلائل اصلی سل در این مناطق است.

بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی، در پاکستان در حالیکه از هر ۴ مورد بیماری سل فقط یک مورد شناسایی و گزارشی می شود، هر سال بالغ بر ۲۱۰ هزار مورد جدید دیده می شود. در هندوستان و اندونزی هر سال بطور

جدگانه دو میلیون مورد ابتلا به سل گزارش شده و در هندوستان بالغ بر نیم میلیون نفر در سال قربانی آن می شوند.

به گفته "ظهر حلاج" مشاور منطقه ای سازمان بهداشت جهانی در زمینه کنترل بیماری های واگیر دار، مشکل اساسی در این کشورها ناتوانی مبتلایان به سل در پرداخت هزینه درمان است. بعنوان مثال در سومالی عرضه داروی ضروری برای درمان سل به اندازه کافی است، ولی مشکل اصلی متقاضیان عدم دسترسی به منابع مالی ضروری برای خرید آن است.

"حلاج" معتقد است که کاهش بودجه دولتی در زمینه خدمات بهداشتی و درمانی دلیل اصلی بروز مجدد بیماری های واگیردار و مسری در کشورهای جهان سوم است. از نظر او در این کشورها بخش دولتی بایستی همچنان مسئول سیاست های پیشگیری- درمانی باقی بماند. "خدمات بهداشتی و درمانی بایستی بخشی جداناپذیر از سیاست های توسعه در نظر گرفته شده و بودجه لازم به آنها اختصاص داده شود و گر نه در بلند مدت شیوع بیماری های مختلف نه تنها امر توسعه، بلکه بقا ملی در این کشورها را به خطر خواهد انداخت." در پایان سال ۱۹۹۶ بالغ بر ۴۱۸ هزار مورد ابتلا به بیماری "ایدز" در آفریقا گزارش شده که ۳۶ درصد کل موارد ابتلا به این بیماری در جهان را در بر می گیرد.

کاهش بودجه دولتی در زمینه ایجاد سیستم آبرسانی و فاضلاب در کشورهای توسعه نیافته عوامل اصلی شیوع بیماری وباست. در پرو در سال ۱۹۹۱ بیش از ۳۰۰ هزار نفر مبتلا به بیماری وبا شدند که بیش از ۳ هزار نفر در نتیجه آن جان خود را از دست دادند.

سرمایه جهانی نه تنها به نیاز بهداشتی و درمانی چند صد میلیون انسان بی اعتناست، بلکه دانسته و عامدا دستاوردهای مستقل زحمتکشان جهان در این مورد را نیز هدف قرار داده است. در نیکاراگوئه، بانک جهانی و صندوق بین المللی، "داروخانه های توده ای" ایجاد شده بوسیله ساندنیستها را اقدامی سوسیالیستی تلقی کرده و حکم به انحلال آنها دادند. زحمتکشان نیکاراگوئه می توانستند نسخه های درمانگاههای عمومی را در این داروخانه ها در ازاء هزینه ناچیزی به بیچند. نتیجتا در حال حاضر هزینه دارو در شهرهای آن کشور آنچنان بالاست که حتی افراد شاغل نیز قادر به خرید داروهای مورد نیاز خود نیستند. بعنوان مثال هزینه ۱۰ روز آنتی بیوتیک برای درمان یک عفونت حدود ۱۵۰ دلار است. این مبلغ سه برابر حقوق ماهانه یک معلم و یا پرستار است. از طرف دیگر قطع یارانه دولتی به اقلام غذایی مورد نیاز اکثریت اعضای جامعه، سلامتی همه، بخصوص کودکان نیکاراگوئه را به خطر انداخته است.

نابودی دستاوردهای ۷۰ سال بهداشت درمانی رایگان در کشورهای سوسیالیستی سابق اروپا موضوع نوشته جدگانه ای خواهد بود. در اینجا لازم به یادآوری است که در عرض پنج سال گذشته، موارد ابتلا به سل، در این کشورها پس از چندین دهه ریشه کنی کامل، به نحو فزاینده ای دیده شده است.

سرمایه داری از تئوری تا عمل!

کانون حمایت از کودکان، وابسته به سازمان ملل متحد، اخیرا درباره وضع کودکان در کشورهای شرق اروپا و شوروی سابق اعلام داشت: "وضع کودکان در این کشورها فاجعه آمیز است."

بر اساس این گزارش، بیماری های عفونی، افزایش روز افزون خودکشی ها و تشدید اعمال جناسی از پدیده های ناشی از تغییر سیستم اقتصادی- اجتماعی در این کشورهاست. در روسیه دو سوم خانواده های دارای کودکان خردسال، در فقر زندگی می کنند و بیماری های ناشی از فقر، مانند دیفتری و سل بار دیگر به این کشورها بازگشته است. در روسیه دیفتری بصورت اپیدمی شایع است.

بر اساس همین گزارش، حدود ۵ درصد کودکانی که به سن قانونی برای رفتن به مدرسه می رسند، از تحصیل محرومند و بخش زیادی از نوجوانان نیز نمی توانند به تحصیل دبیرستانی بپردازند. آمار کودکانی که به مدرسه راه نمی یابند، در کشور رومانی به ۲۴ درصد رسیده است. درصد کودکان و نوجوانانی که برای تامین معاش خانواده باید کار کنند، روز به روز اضافه می شود، همچنان که درصد مبتلایان به مواد مخدر و عاملین جنایات در میان نوجوانان بی وقته رو به افزایش است. نشریه "عصر ما"، ارگان مرکزی حزب کمونیست آلمان که این گزارش را منتشر ساخته، در پایان، نتیجه یک نظرسنجی را منتشر ساخته است. این نظرسنجی در دانشگاه هومبولت واقع در برلین صورت گرفته است. این دانشگاه بیش از ضربات وارده به اردوگاه سوسیالیسم، در آلمان دمکراتیک سابق قرار داشت. در این نظرسنجی، دانشجویان دانشگاه هومبولت، از جمله گفته اند: «ما تاکنون تنها با نام سرمایه داری آشنا بودیم و آنرا در تئوری می شناختیم، اما حالا در عمل آنرا باز شناخته ایم!»